

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ເລກທີ: 986 / ຖວທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ: 14. ທັນວາ 2021

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍ ຮ້ານອາຫານ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 32/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ກໍລະກົດ 2013;
- ອີງຕາມດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 95/ນຍ, ລົງວັນທີ 09 ມີນາ 2017.
- ອີງຕາມ ຄໍາສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍ ການປັບປຸງວຽກງານບໍລິການ ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ການອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ສະບັບເລກທີ 03/ນຍ, ລົງວັນທີ 21 ມັງກອນ 2020;

ລັດຖະມົນຕີ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ :

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຮ້ານອາຫານ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະຫງົບ, ປອດໄພ, ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ຖືກຕ້ອງ, ສະອາດ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ແນໃສ່ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກລົງທຶນ, ສົ່ງເສີມການຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສ້າງລາຍຮັບ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ກະຈາຍລາຍໄດ້ສຸສັງຄົມ ປະກອບສ່ວນພັດທະນາປະເທດຊາດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ຮ້ານອາຫານ

ຮ້ານອາຫານ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ບໍລິການອາຫານ ສຳລັບ ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ນັກເດີນທາງ ແລະ ບຸກຄົນທົ່ວໄປ ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ຊຶ່ງມີລະບົບໂຄງສ້າງ ເປັນຕົກ, ອາຄານ, ຮ້ານ, ຫ້ອງ, ສວນອາຫານ, ພັດຕາຄານ, ຮ້ານອາຫານປະຈຳເຮືອ-ແພ, ລົດ ຫຼື ພາຫານະ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງມີການຕົບແຕ່ງສວຍງາມຕາມຍຸກສະໄໝຂອງຄຳນິຍົມ ຄວາມຕ້ອງການ, ມີຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ລະດັບ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ມີລະບົບບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ການບໍລິການໃນຮູບແບບທຸລະກິດ, ມີສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການບໍລິການອາຫານ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ, ສະອາດ ແລະ ປອດໄພ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຫານ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸ ຫຼື ສານໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຮູບແບບສຳເລັດຮູບ, ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຫຼື ບໍ່ທັນໄດ້ປຸງແຕ່ງ ເຊັ່ນ: ອາຫານສົດ ຫຼື ດິບ ເພື່ອການບໍລິໂພກຂອງຄົນ ລວມທັງເຄື່ອງດື່ມ, ຜະລິດຕະພັນອື່ນ ແລະ ສານໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຜະລິດ, ການກະກຽມປຸງແຕ່ງ ຫຼື ການບຳບັດອາຫານ;
2. ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າຂອງກິດຈະການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;

2. ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າຂອງກິດຈະການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;
3. ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການບໍລິການອາຫານ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
4. ການບໍລິການອາຫານ ນອກສະຖານທີ່ ໝາຍເຖິງ ການບໍລິການຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ບໍລິການ ແລະ ຈັດສົ່ງອາຫານ ໃຫ້ແກ່ເທດສະການ ຫຼື ນິທັດສະການ, ງານວາງສະແດງສິນຄ້າ, ງານບຸນປະເພນີ, ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງປະຈຳຊາດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ, ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງບຸນປີໃໝ່, ງານດອງ, ງານລ້ຽງ, ງານສ້າງສັນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຈັດຂຶ້ນຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ;
5. ການບໍລິການອາຫານ ໃນສະຖານທີ່ ໝາຍເຖິງ ການບໍລິການອາຫານ ຢູ່ ພາຍໃນສະຖານທີ່ຮ້ານອາຫານຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;
6. ພັດຕາຄານ ໝາຍເຖິງ ຕົກ ຫຼື ອາຄານ ຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການອາຫານ ທີ່ສາມາດບັນຈຸຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ 100 ປ່ອນນັ່ງຂຶ້ນໄປ ຕາມມາດຕະຖານຂອງພັດຕາຄານ;
7. ສວນອາຫານ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ບໍລິການອາຫານ ທີ່ມີລະບົບໂຄງສ້າງເປັນຕົກ ຫຼື ອາຄານ, ຮ້ານ, ຕູບ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສາມາດບັນຈຸຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ 50 ປ່ອນນັ່ງຂຶ້ນໄປ ຕາມມາດຕະຖານຂອງສວນອາຫານ ໂດຍທົ່ວໄປຈະສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ຫຼື ຢູ່ໃນເຂດທີ່ປົກຫຸ້ມໄປດ້ວຍທຳມະຊາດທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ສະອາດງາມຕາ;
8. ທ້ອງອາຫານ ໝາຍເຖິງ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ, ທ້ອງໃດທ້ອງໜຶ່ງຂອງຕົກ, ອາຄານ, ເຮືອ-ແຜ, ລົດ ຫຼື ພາຫານະ ທີ່ມີການອອກແບບ ແລະ ຕົບແຕ່ງເປັນສະຖານທີ່ບໍລິການອາຫານ ທີ່ສາມາດບັນຈຸຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ 20 ປ່ອນນັ່ງຂຶ້ນໄປ ຕາມມາດຕະຖານຂອງທ້ອງອາຫານ;
9. ຮ້ານອາຫານທົ່ວໄປ ໝາຍເຖິງ ຮ້ານອາຫານທີ່ມີຖານະເປັນນິຕິບຸກຄົນ, ມີເອກະລາດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບລະບົບກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖານທີ່ຂອງທຸລະກິດພັກແຮມ, ທຸລະກິດບັນເທີງ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ໃນເຄືອຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ;
10. ຮ້ານອາຫານໃນເຄືອຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ໝາຍເຖິງ ຮ້ານອາຫານທີ່ຂຶ້ນກັບລະບົບກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖານທີ່ຂອງນິຕິບຸກຄົນໃນເຄືອຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ເຊັ່ນ ຮ້ານອາຫານຂອງສະຖານທີ່ພັກແຮມ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ, ໂຄງການລົງທຶນພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ໂຄງການລົງທຶນພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຄົບວົງຈອນ (Disneyland) ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງຮ້ານອາຫານໃນເຄືອຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຈຳເປັນຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ຖືໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການອາຫານ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ແຮງງານ, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ, ນະໂຍບາຍຕາມເຂດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ, ປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງ

ຄົມ;

2. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວ, ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການຍົກລະດັບຊີວິດການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ດ້ານອາຫານ, ການບໍລິການ ແລະ ການຜະລິດ-ປຸງແຕ່ງອາຫານ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງລັດ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບທົ່ວປະເທດ;
6. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ນັກ ທ່ອງທ່ຽວ, ນັກລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ, ສະອາດ, ປອດໄພ, ສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ຖືກຕ້ອງ;
8. ຮັບປະກັນການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ ກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ຖືກ ຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
9. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ການແຂ່ງຂັນດ້ານທຸລະກິດ ທີ່ເປັນທຳ;
10. ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ການບໍລິການ, ການປຸງແຕ່ງອາຫານ, ອາຫານລາວ, ການຊົມ ໃຊ້ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ແລະ ໂຄສະນາສິ່ງເສີມອາຫານລາວ ສຸສາກິນ;
11. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳດົງງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ຂີ້ຕົກລົງ

ຂີ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການ ດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແລະ ການບໍລິການອາຫານນອກສະຖານທີ່ ເພື່ອຫວັງຜົນກຳໄລໃນຮູບແບບທຸລະກິດ.

ຂີ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ບໍ່ກວມເອົາການຂາຍອາຫານ ຢູ່ຕາມແຜງລອຍແຄມທາງ, ຢູ່ຕະຫຼາດສິດ, ລີ້ຢູ່ຕ່າງອາຫານ, ລົດຖີບ-ລົດຈັກຕ່າງອາຫານ, ການຂາຍອາຫານແບບທົ່ວ-ຫາບ ຂອງບຸກຄົນ, ຮ້ານອາຫານ ແລະ ການບໍລິການອາ ຫານໃຫ້ທາງລັດຖະການ ຫຼື ສາສະນະສະຖານ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ການກຸສິນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ສັງຄົມ ທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ມີລັກສະນະປະຈຳ ເພື່ອຫວັງຜົນທາງທຸລະກິດ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກິນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການຜົວຜັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ, ອານຸພາກພື້ນ ແລະ ສາກິນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງ ເສີມ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ, ສີມືແຮງງານ, ການປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ການບໍລິການອາ ຫານ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ປະສົບການ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການທັດສະນະ ສຶກສາ, ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ມາດຕາ 8 ນະໂຍບາຍ ສິ່ງເສີມຕາມເຂດ

ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ແລະ ຕາມເຂດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍິນມາດຕະ ຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ຕາມເຂດ ດັ່ງນີ້:

- ເຂດ 1 ໝາຍເຖິງ ເຂດທຸກຍາກ, ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ບໍ່ເອື້ອອ່ານວຍແກ່ ການລົງທຶນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ. ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້

- ຮັບນະໂຍບາຍຕາມມາດຕາ 9 ແລະ ມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ເຂດ 2 ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ. ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເນື່ອງຈາກ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ມີຄວາມສະດວກສະບາຍ, ມີຄວາມ ພ້ອມສູງ ແລະ ສາມາດຮັບການລົງທຶນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ;
 - ເຂດ 3 ໝາຍເຖິງ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຂອງເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 9 ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຕາມເຂດ

ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານຮ້ານ ອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ນັບແຕ່ລະດັບ 1-5 ດອກຈຳປາ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຕາມເຂດ ເປັນເວລາຕິດຕໍ່ກັນ ໂດຍນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເປັນ ຕົ້ນໄປ ດັ່ງນີ້ :

1. ລະດັບ 5 ດອກຈຳປາ ຕັ້ງຢູ່ເຂດ 1 ນະໂຍບາຍ 5 ປີ;
2. ລະດັບ 4 ດອກຈຳປາ ຕັ້ງຢູ່ເຂດ 1 ນະໂຍບາຍ 4 ປີ;
3. ລະດັບ 3 ດອກຈຳປາ ຕັ້ງຢູ່ເຂດ 1 ນະໂຍບາຍ 3 ປີ;
4. ລະດັບ 2 ດອກຈຳປາ ຕັ້ງຢູ່ເຂດ 1 ນະໂຍບາຍ 2 ປີ;
5. ລະດັບ 1 ດອກຈຳປາ ຕັ້ງຢູ່ເຂດ 1 ນະໂຍບາຍ 1 ປີ;
6. ເຂດ 3 ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດ ໄພ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕາມມາດຕາ 9 ແລະ ມາດຕາ 10 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10 ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເຜີ້ມ

ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນມາດ ຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ລະດັບ 1-5 ດອກຈຳປາ ນອກຈາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕາມມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເຜີ້ມ ເປັນ 0% ພາຍໃນ 1 ປີ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ເປັນ ຕົ້ນໄປ ສຳລັບການນຳເຂົ້າວັດຖຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງອາຫານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດທຸລະກິດ ໂດຍກົງ ທີ່ບໍ່ສາມາດຜະລິດ ຫຼື ສະໜອງຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 3

ປະເພດ ແລະ ຮູບແບບທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ມາດຕາ 11 ປະເພດຮ້ານອາຫານ

ຮ້ານອາຫານ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີ 2 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຮ້ານອາຫານທົ່ວໄປ;
2. ຮ້ານອາຫານໃນເຄືອຂອງທຸລະກິດດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 12 ຮູບແບບທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີ 2 ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ບໍລິການອາຫານ ນອກສະຖານທີ່ຮ້ານອາຫານ;

2. ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ບໍລິການອາຫານ ໃນສະຖານທີ່ຮ້ານອາຫານ.

ໝວດທີ 4

ມາດຕະຖານ ແລະ ການຈັດລະດັບຮ້ານອາຫານ

ມາດຕາ 13 ມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານ

ມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານ ແມ່ນການກຳນົດຄຸນລັກສະນະສະເພາະຂອງຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ຂະບວນການ, ກຳມະວິທີ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບັນຫາອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງຮ້ານອາຫານ ເພື່ອຕີລາຄາ, ຈັດແບ່ງປະເພດ ແລະ ຈັດລະດັບຄຸນນະພາບຂອງສິ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ.

ມາດຕາ 14 ມາດຕະຖານລວມ ແລະ ສະເພາະຂອງຮ້ານອາຫານ

ມາດຕະຖານລວມ ແລະ ສະເພາະຂອງຮ້ານອາຫານ ນອກຈາກກ່າວຢູ່ໃນມາດຕາ 13 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລ້ວ ຍັງເປັນການກຳນົດລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນລັກສະນະສະເພາະຂອງຮ້ານອາຫານ ແຕ່ລະປະເພດ, ຊຶ່ງມາດຕະຖານລວມ ແລະ ມາດຕະຖານສະເພາະຂອງຮ້ານອາຫານ ຈະໄດ້ກຳນົດຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 15 ການຈັດລະດັບມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານ

ຮ້ານອາຫານແຕ່ລະປະເພດ ຈະໄດ້ຮັບການຈັດລະດັບມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ພາຍໃນ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ໃນທຸກໆ 2 ປີ ນັບຈາກມີໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນລະດັບມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຕັ້ງຫຼ້າສຸດເປັນຕົ້ນໄປ ຈະຕ້ອງມີການປະເມີນລະດັບມາດຕະຖານຄືນໃໝ່ ໂດຍຖືເອົາເດືອນສຸດທ້າຍຂອງທຸກໆ 2 ປີ ເປັນຈຸດປະເມີນຄືນ.

ເຄື່ອງໝາຍລະດັບມາດຕະຖານ ຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຖືເອົາຮູບດອກຈຳປາ ເປັນສັນຍາລັກ ນັບແຕ່ 1-5 ດອກຈຳປາ, ລະດັບໜຶ່ງດອກຈຳປາ ແມ່ນລະດັບມາດຕະຖານຂັ້ນຕ່ຳສຸດ ແລະ ລະດັບຫ້າດອກຈຳປາ ແມ່ນລະດັບມາດຕະຖານຂັ້ນສູງສຸດ ໂດຍມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນລຽງຕາມລຳດັບ.

ການຈັດລະດັບມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຕ້ອງມີຄະນະກຳມະການ, ຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການ ໃຫ້ມີຕົວແທນພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມ ໂດຍມີຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນປະທານ ໂດຍຕຳແໜ່ງ ແລະ ມີກອງເລຂາ ເປັນເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ.

ຄະນະກຳມະການຈັດລະດັບມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຈະກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 5

ການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ມາດຕາ 16 ການສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຢູ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມລະບຽບ, ພາຍຫຼັງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 20 ຂໍ້ ກ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຢູ່ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການປະສານງານ ການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ປ່ອນທີ່ຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ແລະ ສະດວກທີ່ສຸດສຳລັບຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ.

ມາດຕາ 17 ປອນຢືນຄຳຮ້ອງ ສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງຢືນຄຳຮ້ອງສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 16 ຂອງ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ເມື່ອຄະນະກຳມະການປະສານງານ ການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດ ທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງ ທ່ຽວ/ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະ ທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ພາຍໃນ 2 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ມີ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 18 ກຳນົດເວລາ ພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ

ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ/ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ/ຫ້ອງ ການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ສະເໜີຍັງຢືນການສືບດຳເນີນທຸລະກິດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຕ້ອງປະສານກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດພ້ອມທັງແຈ້ງຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການໃຫ້ຜູ້ທີ່ ຢືນຄຳຮ້ອງຮັບຊາບພາຍໃນ 7 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ມີຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼື ຕອບປະຕິເສດ ດ້ວຍເຫດຜົນ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນກໍລະນີບໍ່ເໝັນດີ.

ມາດຕາ 19 ເງື່ອນໄຂຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຈະດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຮ້ານອາຫານ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ມີທຶນຈົດທະບຽນ ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ກົດໝາຍບໍ່ເກືອດທຳມ.

ມາດຕາ 20 ການປະກອບເອກະສານ ສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ

ກ. ເອກະສານ ຄຳຮ້ອງ ສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄຳຮ້ອງ ສະເໜີດຳເນີນທຸລະກິດ 1 ໃບ;
2. ສຳເນົາ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດຮ້ານອາຫານ 1 ໃບ;
3. ສຳເນົາ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ 1 ຊຸດ;
4. ສຳເນົາ ກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງວິສາຫະກິດ 1 ຊຸດ;
5. ຮູບຖ່າຍເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ 3x4 ຊຸມ 2 ໃບ.

ຂ. ເອກະສານ ຄຳຮ້ອງ ສະເໜີສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄຳຮ້ອງ ສະເໜີສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ 1 ໃບ;
2. ໃບເສຍອາກອນ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນເສຍອາກອນ ປະຈຳປີຫຼ້າສຸດ.

ມາດຕາ 21 ທຸລະກິດສະຫງວນ

ລັດ ສະຫງວນ ບາງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການຮ້ານອາຫານ ທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ລົງທຶນໜ້ອຍ ໃຫ້ສະ ເພາະຄົນລາວ ເຊັ່ນ ການຂາຍອາຫານຢູ່ຕາມແຜງລອຍແຄມທາງ, ຢູ່ຕະຫຼາດສິດ, ລີ້ຍູ່ຕ່າງອາຫານ, ລິດຖີບ-ລິດຈັກ ຕ່າງອາຫານ, ການຂາຍອາຫານແບບຫົວ-ຫາບຂອງບຸກຄົນ, ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ລະບຸໃນມາດຕາ 27, ຂໍ້ 3 ແລະ ຂໍ້ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 6

ໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ມາດຕາ 22 ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແມ່ນໃບຢັ້ງຢືນຈາກພາກລັດ ອະນຸຍາດໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຍັງ ຢືນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ໃນການດຳເນີນກິດຈະການທຸລະກິດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 23 ການນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໂດຍກົງຈາກລັດ ແລະ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ຕະຫຼອດໄປ, ແຕ່ພາຍໃນເດືອນສຸດທ້າຍຂອງແຕ່ລະປີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍັງຢືນສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຈາກຂະແໜງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດຢູ່ມາດຕາ 17, 18, 20 ຂໍ້ 2 ຂອງ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດກົດໝາຍ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 24 ການຍັງຢືນການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ

ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ/ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ, ທ່ອງ ການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະສານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕິດຕາມກວດກາ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບ ຜິດຊອບຂອງຕົນຮັບຊາບ ເພື່ອປະກອບເອກະສານ ແລະ ຢືນຄຳຮ້ອງສະເໜີສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາ ໂດຍປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 18, 23 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 25 ປອນຢືນຄຳຮ້ອງ ສະເໜີສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢືນຄຳຮ້ອງສະເໜີສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 24 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອຍັງຢືນການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 7

ການກຳນົດທຶນ ແລະ ທຶນຈິດທະບຽນ

ມາດຕາ 26 ການກຳນົດທຶນຈິດທະບຽນ

ການກຳນົດທຶນຈິດທະບຽນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແມ່ນເພື່ອເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການກຳນົດຕົວ ຊື່ວັດການຈັດລະດັບມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ແລະ ການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ທຶນຈິດທະບຽນຕ້ອງມີຈິງ ໂດຍການຍັງຢືນຂອງທະນາຄານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແຕ່ລະປະເພດແຕ່ລະລະດັບ ສາມາດຍົກລະດັບຖານະນິຕິບຸກຄົນ ຈາກລະດັບ ຕ່ຳສຸດຫາລະດັບສູງສຸດ ຫຼື ຈາກລະດັບນ້ອຍສຸດຫາລະດັບໃຫຍ່ສຸດ ຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 27 ການປະກອບທຶນຈິດທະບຽນ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕ້ອງປະກອບທຶນຈິດທະບຽນຂຶ້ນຕ່ຳສຸດ

ດັ່ງນີ້ :

1. ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຂະໜາດ 100 ປ່ອນນັ່ງຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນ 100,000 USD ຂຶ້ນໄປ;
2. ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຂະໜາດ 50-99 ປ່ອນນັ່ງ ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນ 50,000 USD ຂຶ້ນໄປ;
3. ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຂະໜາດ 20-49 ປ່ອນນັ່ງ ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນ 10,000 USD ຂຶ້ນໄປ;
4. ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຂະໜາດ 19 ປ່ອນນັ່ງລົງມາ ລັດ ບໍ່ກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ.

ສໍາລັບ ທຶນຈົດທະບຽນ ກົດການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 8

ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ມາດຕາ 28 ສິດຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ສິດຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານທຸກປະເພດ, ທຸກລະດັບ, ທຸກຂົງເຂດ ທີ່ບໍ່ຂັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆ ຈາກລັດ, ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາທີ່ໄດ້ມາຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຮ້ານອາຫານ ແລະ ການບໍລິການຂອງຕົນ;
3. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ ລວມທັງ ຮ້ານອາຫານ, ພັດຕາຄານ, ສວນອາຫານ, ຫ້ອງອາຫານ ສິ່ງບຸກສ້າງຕ່າງໆ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
4. ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທໍາຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນຖືກອັບປະໂຫຍດ;
5. ສິດໄດ້ຮັບໜາກຜົນ, ສິດໂອນ, ສິດນໍາໃຊ້, ສິດຊື້-ຂາຍ;
6. ສິດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ຂັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 29 ຜົນທະຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ມີຜົນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງມີປະກັນໄພ, ຖືບັນຊີ, ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນກຳນົດເວລາ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສ້າງລາຍການອາຫານ ພ້ອມສະແດງລາຄາອາຫານ ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ມີຈິງ ແລະ ເປັນທໍາຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ, ຮັບ ປະກັນຄວາມສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ດ້ານອາຫານ, ການບໍລິການ, ສະຖານທີ່, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງ ແວດລ້ອມ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ທຸກຢ່າງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບໍລິການອາຫານ;
3. ແຕ່ງກາຍ, ນຸ່ງຖື ແລະ ເວົ້າຈາສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ໃຫ້ກຽດ, ເຄົາລົບນັບຖື ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານ ງານເປັນຢ່າງດີ ກັບການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ບໍລິໂພກ ຫຼື ລູກຄ້າ, ເຂົ້າສະມາຄົມ ຮ້ານອາຫານລາວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອສາທາລະນະໂຫຍດ;
4. ພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມອາຫານລາວ, ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຝຶກອົບຮົມສີມິແຮງງານລາວ ໂດຍສະ ເພາະເພດຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ;
5. ຕໍ່ໃບຢັ້ງຢືນການສືບຕໍ່ດໍາເນີນທຸລະກິດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງ ຕົນ ປະຈໍາປີ ຫຼື ລາຍງານປະກົດການຫຍໍ້ໜ້ ແລະ ເປັນໄພຕໍ່ສັງຄົມ ຢ່າງທັນການ ຕໍ່ກົມຄຸ້ມຄອງການ ທ່ອງທ່ຽວ, ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການຖະ ແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຕົ້ນຂຶ້ນກັບ;
6. ປົດຮ້ານ ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດເວລາ ຕາມປະກາດແຈ້ງການຂອງທາງການ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

7. ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 9

ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ

ມາດຕາ 30 ສິດຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ

ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເລືອກອາຫານ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ໄດ້ຮັບອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຖືກຕ້ອງຕາມລາຄາ, ລາຍການ ແລະ ໄດ້ຮັບການບໍລິການ ເປັນຢ່າງດີ;
2. ສອບຖາມຂໍ້ມູນ, ລາຍການ ແລະ ລາຄາອາຫານ ເມື່ອເຫັນວ່າຜິດປົກກະຕິ ບໍ່ຈະແຈ້ງ, ປະຕິເສດອາຫານ ທີ່ບໍ່ສະອາດ ຫຼື ອາຫານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລາຍການສັ່ງ;
3. ຮຽກຮ້ອງຄວາມເປັນທຳ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນຖືກສໍ້ໂກງເອົາປຽບ ຫຼື ອັບປະໂຫຍດຈາກການບໍລິການອາຫານ;
4. ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ການຈັດຕັ້ງ ເມື່ອພົບເຫັນເຫດການບໍ່ດີ ຫຼື ປະກົດການຫຍໍ້ຂອງສັງຄົມ;
5. ສິດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ຂັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 31 ຜົນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ

ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ມີຜົນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຈ່າຍຄ່າອາຫານ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລາຍການສັ່ງ;
2. ແຕ່ງກາຍ, ນຸ່ງຖື, ເວົ້າຈາ, ພຶດຕິກຳ ສຸພາບຮຽບຮ້ອຍ, ເຄົາລົບນັບຖື, ໃຫ້ກຽດຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ, ພະນັກງານ ເຈົ້າໜ້າທີ່, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທົ່ວໄປ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບໍລິການອາຫານ;
3. ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະອາດ, ສະພາບແວດ ແລະ ບັນຍາກາດທີ່ດີ;
4. ລາຍງານເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເມື່ອພົບເຫັນເຫດການບໍ່ດີ ຫຼື ປະກົດການຫຍໍ້ຂອງສັງຄົມ;
5. ຢຸດໃຊ້ບໍລິການ ຕາມກຳນົດເວລາບໍລິການຂອງຮ້ານ;
6. ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 10

ການໂຈະ, ການຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດການດຳເນີນທຸລະກິດ

ມາດຕາ 32 ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານຈະຖືກໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວໂດຍຂະແໜງການທີ່ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດດັ່ງນີ້ :

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຫຼື ຜູ້ຖືກຜົນກະທົບ;
2. ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍ້ອນບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການດຳເນີນທຸລະກິດທຸລະກິດ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 33 ຂັ້ນຕອນການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການໂຈະ ຕາມການສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ຜູ້ຖືກຜົນກະທົບ ແມ່ນກົມກອງ, ພະແນກການ, ຫ້ອງການ ທີ່ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາປະເມີນຜົນ ແລະ ພິສູດຫຼັກຖານ ກ່ອນການພິຈາລະນາໂຈະ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍມີກຳນົດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ດັ່ງກ່າວກໍຈະຖືກສັ່ງໃຫ້ໂຈະພາຍໃນ 3

ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ມີແຈ້ງເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນເປັນຕົ້ນໄປ ບົນຜົນຖານການເຫັນດີ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ການໂຈະ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນກົມກອງ, ພະແນກການ, ຫ້ອງການທີ່ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການ ຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ກຳນົດເວລາ ດຽວກັນ ກັບການໂຈະ ຕາມການສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງ.

ການໂຈະ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແມ່ນກົມກອງ, ພະແນກການ, ຫ້ອງການທີ່ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານສົມທົບກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 34 ການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຈະຖືກຍົກເລີກ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຂໍ້ຜູກພັນຂອງອີກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສັນຍາ ຫຼື ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຕາມທີ່ລະບຸຢູ່ມາດຕາ 33 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
3. ບໍ່ເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະການເງິນອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ໃຫ້ຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດ;
5. ທຸລະກິດລົ້ມລະລາຍ ຕາມກົດໝາຍ.

ການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຜິ່ນຈາກພັນທະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕໍ່ພາກລັດ

ມາດຕາ 35 ຂັ້ນຕອນການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດ

ຂັ້ນຕອນການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກົມກອງ, ພະແນກການ, ຫ້ອງການທີ່ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຜູ້ອອກໜັງສືແຈ້ງຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດບົນຜົນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໃຫ້ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ລັດ ແລະ ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 36 ການສິ້ນສຸດການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດຈະສິ້ນສຸດໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
3. ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ໝວດທີ 11

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 37 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ານ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ວຽກງານສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ລັດ;
2. ອະນຸຍາດ, ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເກືອດຫ້າມ;
3. ຂັດຂວາງການພັດທະນາ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ ລັດ ມີນະໂຍບາຍ;
4. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 38 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານລັດ

ຫ້າມພະນັກງານລັດ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ທຸລະກິດ, ຜູ້ປະກອບການຮ້ານອາຫານ ຫຼື ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊຶ່ງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຮັບສິນບິນ ຈາກຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ຫຼື ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊາດ, ຂອງລັດ ແລະ ຂອງຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;
5. ຂັດຂວາງ, ແກ່ຍາວເວລາ, ກົດໝ່ວງການພິຈາລະນາ, ເອກະສານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ປະກອບການ ໂດຍຂາດເຫດຜົນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ຂັດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ຫຼື ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານລັດ ແລະ ບຸກຄົນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ຂັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ເອກະສານທາງການ ໄປໃນທາງທີ່ຂັດຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ ຮ້ານອາຫານ ເປັນປ່ອນພັກອາໄສຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ, ເກັບ, ຈຳໜ່າຍ, ຄ້າຂາຍ, ບໍລິການ, ເສບ, ມື້ວສຸມສິ່ງເສບຕິດ, ການຜະນັນ, ຂອງເຖື້ອນ, ໂສເພນີ, ຄຳມະນຸດ, ອາວຸດ ແລະ ສິ່ງຜິດກົດໝາຍ;
5. ສ້າງບັນຫາຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ສຽງເນື່ອງນັ້ນ, ມົນລະພິດທາງອາກາດ, ນ້ຳເບື້ອນ, ກິ່ນເໝັນ, ກົດຂວາງການສັນຈອນຕາມຖະໜົນສາທາລະນະ, ກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍອາລະວາດຕິກັນ;
6. ແຕ່ງກາຍ, ນຸ່ງຖືໄປເປື້ອຍ, ສະແດງ, ໂຊ ພາບໄປເປື້ອຍ ລາມີກອານາຈານ;
7. ປິດຮ້ານ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດເວລາຂອງທາງການ;
8. ບໍລິການອາຫານທີ່ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ, ສີ່ໂກງລາຄາ, ໂຄສະນາບິດເບືອນຄວາມຈິງ, ໃສ່ຮ້າຍບ້າຍສີ ບຸກຄົນນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ຝັກ, ລັດ, ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງການຈັດຕັ້ງລັດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານລັດ ແລະ ພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ຂັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

**ໝວດທີ 12
ການແກ້ໄຂ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ**

ມາດຕາ 40 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂ ດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂ ທາງບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂ ໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 41 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແລະ ການບໍລິການ ຫຼື ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນຳກັນ ໂດຍສັນ

ຕິວິທີ, ປະນີປະນອມກັນ ຫຼື ໂດຍຜ່ານຄົນກາງ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ເປັນທຳ.

ມາດຕາ 42 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຄູ່ກໍລະນີ ຫຼື ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕໍ່ ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ/ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຝຶຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 43 ການແກ້ໄຂໂດຍ ສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຝຶຈາລະນາ ແກ້ໄຂຕາມຂະບວນການ ຂອງສູນແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 44 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ສປປ ລາວ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ. ເມື່ອມີຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ໃຫ້ມີຜົນສັກສິດບັງຄັບປະຕິບັດຕໍ່ຄູ່ກໍລະນີ.

ໝວດທີ 13

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການ

ມາດຕາ 45 ການປະຕິບັດຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງເສຍຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍ ຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດເວລາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 46 ການເກັບຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການ

ພະນັກງານການເງິນເກັບຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການເງິນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ. ການເກັບຕ້ອງຈິດຮັບ, ຈິດຈ່າຍ ພ້ອມທັງອອກໃບເກັບເງິນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຜູ້ຈ່າຍເງິນ ຕ້ອງທວງເອົາໃບເກັບເງິນ ຫຼື ໃບບິນຮັບເງິນຂອງຂະແໜງການເງິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການຈ່າຍ.

ມາດຕາ 47 ການເກັບຮັກສາລາຍຮັບ ຄຳທຳນຽມ, ຄຳບໍລິການ ແລະ ຄຳປັບໃໝ

ລາຍຮັບທັງໝົດທີ່ເກັບໄດ້ຈາກຄຳທຳນຽມ, ຄຳບໍລິການ ແລະ ຄຳປັບໃໝ ຕ້ອງໂອນເຂົ້າບັນຊີເງິນຝາກຂອງກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ.

ໝວດທີ 14

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ມາດຕາ 48 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຢ່າງລວມ ສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ ກະຊວງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງສາ ທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 49 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ນອກ ຈາກປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

- ກ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ :
 1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບ ວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
 2. ສ້າງລະບົບອີໂຕຣນິກ ເຊື່ອມໂຍງກັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງລົງທຶນ, ພະແນກຖະ ແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນ, ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການປະສານງານການ ບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາເອກະສານ ແລະ ການອະນຸມັດ ລາຍເຊັນທາງອີເລັກໂຕຣນິກ, ການລົງທຶນ, ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະ ກິດ, ການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດກາຫົວ ໜ່ວຍທຸລະກິດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ຖືກຕ້ອງ;
 3. ປະກາດໃຊ້ບັນດາແບບຜົມ ຫຼື ແບບຟອມ, ຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຂະບວນການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
 4. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ເຈລະຈາສັນຍາ ແລະ ການຮັບ ຮອງບົດພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຂຶ້ນກັບກິດຈະການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະ ທານ ໃນເຂດຂອບທົ່ວປະເທດ;
 5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການ, ກິດຈະການ ການດຳເນີນ ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມ ສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 6. ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ການດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອດຶງດູດນັກລົງທຶນ, ນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ;
 7. ຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ທຸລະກິດຮ້ານອາ ຫານ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
 8. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະ ເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
 9. ຊີ້ນຳ ນຳພາ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ເຂົ້າສູ່ລະບົບປະຕູດຽວ ເພື່ອ ຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
 10. ຝຶກອົບຮົມ, ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິ ການອາຫານ, ທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ມສະອາດ ແລະ ປອດໄພ;

11. ຝົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແລະ ການບໍລິການອາຫານ ເພື່ອໂຄສະນາສົ່ງເສີມອາຫານລາວ ສູ່ ສາກົນ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແຕ່ລະປະເພດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
14. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮ້ານອາຫານ;
15. ສ້າງແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕິດພັນກັບການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຄວາມສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຢ່າງຮອບດ້ານ;
16. ໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຮ້ານອາຫານ;
17. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳວຽກງານບໍລິການ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ຕິດພັນກັບວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ສິລະປະ, ວັດທະນະທຳ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອາຫານປະຈຳຊາດ;
18. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບ, ຮັບປະກັນຄວາມສະອາດ ແລະ ປອດໄພ;
19. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບປັບປຸງ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ ໃນຂົງເຂດການບໍລິການໃນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ;
20. ຊີ້ນຳ ນຳພາພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;
21. ຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶກລະນາ, ອະນຸມັດການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
22. ຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶກລະນາ ການສືບຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ, ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ;
23. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ຝຶກລະນາຕັກເຕືອນ, ປັບໃໝ, ໂຈະ ຫຼື ການຍຸບເລີກ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດບໍລິການຮ້ານອາຫານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
24. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ :

1. ຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;
2. ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ເພື່ອດຶງດູດນັກລົງທຶນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ເຈລະຈາສັນຍາ, ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ ແລະ ຕາງໜ້າໃຫ້ແຂວງລົງນາມໃນສັນຍາ, ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການຕ່າງໆ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;

5. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງ, ປະກົດການຫຍໍ້ທີ່ໃນບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
 6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ການໂຈະ, ການປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນຮັບຜິດຊອບ;
 7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ຖືກຕ້ອງ;
 8. ຜົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
 9. ຝຶກອົບຮົມ, ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ ລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແລະ ການບໍລິການດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ;
 10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານພັດທະນາ ສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
 11. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບວຽກງານບໍລິການຮ້ານອາຫານ ທີ່ລັດຖະບານວາງອອກ;
 12. ຄົ້ນຄວ້າແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການ ແລະ ລະບຽບການພັດທະນາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 13. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວຕິດຕາມກວດກາວຽກງານຄຸ້ມຄອງຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ປອດໄພ ຢ່າງຮອບດ້ານ;
 14. ຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶກຈາລະນາ, ການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດ, ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ການຕັກເຕືອນ, ການປັບໃໝ, ການໂຈະ, ການຍຸບເລີກ ການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 15. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ຂຶ້ນເທິງຊາບ ເປັນປົກກະຕິ 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ ແລະ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ຕ້ອງລາຍງານຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງທັນການ;
 16. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
 17. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບບົດບຸກຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ຂອງບຸກຄະລາກອນໃນຂົງເຂດວຽກງານຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 18. ຊີ້ນຳ ນຳພາທ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ;
 19. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.
- ຄ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ:**
1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 2. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນການ, ໂຄງການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ການການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
 3. ຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶກຈາລະນາ, ອະນຸມັດ ການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
 4. ຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶກຈາລະນາການຕໍ່ໃບອະນຸຍາດ, ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ການຕັກເຕືອນ, ການປັບໃໝ, ການໂຈະ ແລະ ການຍຸບເລີກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

5. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຫ້ອງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວຕິດຕາມກວດກາວຽກງານການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສະຫງົບ ແລະ ປອດໄພ ຢ່າງຮອບດ້ານ;
6. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບຮ້ານອາຫານທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບຢ່າງປົກກະຕິ 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ຕ້ອງລາຍງານຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບ ຢ່າງທັນການ;
7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ເປັນຢ່າງດີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂຶ້ນເທິງທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ;
8. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບປັບປຸງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນໃນຂົງເຂດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ມີທັກສະ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະດ້ານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແລະ ການບໍລິການອາຫານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານ;
9. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ, ກິດຈະການ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
10. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເມືອງ/ນະຄອນ ຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຫຼື ປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;
11. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສະໜັບສະໜູນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
12. ສະເໜີການສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 50 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ຄຳສັ່ງ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການໂຄງການ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ມາດຕະຖານກ່ຽວກັບວຽກງານ ຮ້ານອາຫານ ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີ ຕໍ່ກັບວຽກງານ ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນໃນຂອບບ້ານຂອງຕົນ;
3. ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮ້ານອາຫານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ຕ້ອງລາຍງານຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຊາບ ຢ່າງທັນການ.
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ການຮ່ວມມືທີ່ດີ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດກາ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 15
ຈຸດປະສົງ ແລະ ການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 52 ຈຸດປະສົງການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ

ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ທັງເປັນການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີຄວາມຜ່ອມ ແລະ ສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບພາກທຸລະກິດ ຕາມນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຂະແໜງການ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ຖືກຕ້ອງ, ການຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນບັບປຸງ ແລະ ຂະ ຫຍາຍຈຸດບໍລິການ ໃຫ້ກັບພາກທຸລະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຮັບ ຄວາມຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 53 ການຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຂັ້ນສູນກາງ

ຂັ້ນສູນກາງ ມອບໃຫ້ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ທັງເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າ ຝຶຈາລະນາ ອະນຸມັດການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການອະນຸຍາດ ການ ສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ມີທຶນຈົດບຽນ 100,000 USD ຂຶ້ນໄປ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍປະສານສົມທົບແໜ້ນ ກັບພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ ນະຄອນຫຼວງ, ທ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 54 ການຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ

ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມອບໃຫ້ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ, ທ້ອງການ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເຈົ້າເມືອງ ແລະ ເຈົ້ານະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ ທັງເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າຝຶຈາລະນາ ອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການອະນຸຍາດການສືບຕໍ່ດຳເນີນ ທຸລະກິດຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບ ແໜ້ນ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ຮັບຜິດຊອບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຮ້ານອາຫານແຕ່ລະປະເພດທີ່ມີທຶນຈົດທະບຽນ 50,000 USD ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕໍ່າກວ່າ 100,000 USD ລົງມາ ໂດຍ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂດຽວກັນກັບ ຂັ້ນສູນກາງ.

ທ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ/ນະຄອນ ຮັບຜິດຊອບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານ ອາຫານ ແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ມີທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່າກວ່າ 50,000 USD ລົງມາ ລວມທັງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຮ້ານອາ ຫານຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ ລັດ ບໍ່ກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນ ໄຂດຽວກັນກັບຂັ້ນພະແນກ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ສະເພາະເມືອງ ທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກ

ສອກຫຼີກ ຫຼື ຂາດຄວາມພ້ອມ ແມ່ນມອບໃຫ້ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ/ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຝຶກຈາລະນາຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ທ່າແຮງຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ໝວດທີ 16

ການກວດກາວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ

ມາດຕາ 55 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 48 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ກວດສອບຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການປະສານງານການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 56 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາກິດຈະການ ການດຳເນີນທຸລະກິດຮ້ານອາຫານແຕ່ລະປະເພດ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ ຮັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາຈາກອົງການກວດກາວຽກງານຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ຢູ່ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ເນື້ອໃນກວດກາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ກວດກາ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
3. ກວດກາ ການປະຕິບັດມາດຕະຖານ ຂອງຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ.

ອົງການກວດກາວຽກງານຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ ສາມາດສະເໜີມາດຕະການແກ້ໄຂ ຕໍ່ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຝຶກຈາລະນາ ໃນກໍລະນີພົບເຫັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມ ຄອງທຸລະກິດຮ້ານອາຫານ.

ມາດຕາ 57 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ 3 ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງຕໍ່ໜຶ່ງປີ ໂດຍກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການປະສານງານການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ/ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳ ເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ 24 ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດກວດກາດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ໝວດທີ 17

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 58 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເຊັ່ນ ການໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາ, ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບມາດຕະຖານຮ້ານອາຫານສະອາດ ແລະ ປອດໄພຈາກລະດັບໜຶ່ງຂຶ້ນອີກລະດັບໜຶ່ງ, ຕໍ່ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດເວລາ ທີ່ທາງການກຳນົດໃຫ້, ບໍລິຈາກເງິນ ແລະ ຊັບສິນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 59 ມາດຕະການຕໍ່ກັບຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 60 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ

ໃນກໍລະນີເປັນການກະທຳຜິດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ເປັນໂທດສະຖານເບົາ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ບາດເຈັບອັນຕະລາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ ດ້ວຍຮູບການ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ ພ້ອມທັງແຈ້ງເຫດຜົນ ແລະ ການກະທຳຜິດໃຫ້ຮັບຊາບ ແລະ ລົງບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

ມາດຕາ 61 ມາດຕະການປັບໃໝ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ບາດເຈັບ:

- ຄັ້ງທຳອິດ: ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງບັນທຶກ, ປັບໃໝບໍ່ເກີນ 2,000,000 ກີບ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດ;
- ຄັ້ງທີສອງ: ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງບັນທຶກ, ປັບໃໝບໍ່ເກີນ 4,000,000 ກີບ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດ ແລະ ໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດຊົ່ວຄາວ 6 ເດືອນ;
- ຄັ້ງທີສາມ: ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງບັນທຶກ, ປັບໃໝບໍ່ເກີນ 6,000,000 ກີບ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດ, ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ແລະ ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 18

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 62 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການປະສານງານ ການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍການສ້າງລະບົບອິເລັກໂຕຣນິກ ເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບອອນລາຍ ໃນການສື່ສານ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ແລະ/ຫຼື ການອະນຸມັດລາຍເຊັນໃນຮູບແບບອິເລັກໂຕຣນິກ ໃຫ້ມີ

ຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ.

ກົມກອງ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດອາຫານທຸກປະເພດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 63 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດພັດຕາສານ, ຮ້ານອາຫານ, ສວນອາຫານ ແລະ ຮ້ານກິນດື່ມ ສະບັບເລກທີ 059/ອທຊ, ລົງວັນທີ 26 ກຸມພາ 2007.

ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດອາຫານ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດກ່ອນໜ້າຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຕ້ອງຢົກລະດັບປັບປຸງທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ພາຍໃນ 120 ວັນ ນັບແຕ່ມີຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບການໃດ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ສວນສະຫວັນ ວິຍະເກດ